

ᑉᐱᑉᐱᐱᐱ ᓂᐱᑦᐱᓂᑦ 1ᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᐱᓂᑦ
ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ
ᑉᐱᑉᐱᑦᑦᑦᑦ ᐱᑉᐱᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ
.ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᐱ

Nézd, a napnak derülő sugára
Mint ébreszti a természetet,
Mint önt új bájt a virág fodrára,
S mint zendíti a zöld ligetet.

ᓂᐱᓂᑦᑦᑦ ᑦᐱᐱᑦᑦ ᐱ ᓂᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦ ᑦᐱᓂᑦ
ᓂᐱᓂᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᐱᑦᑦ ᐱᐱᑦᑦ ᓂᐱᓂᑦᑦᑦᑦ ᐱᐱᑦᑦ
ᓂᐱᓂᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᓂᑉ 1ᑦᑦᑦ
.ᓂᐱᓂᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᐱᐱᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ

Nézd, új öröm s újult életerő
Száll hegyekre, száll most völgyekre,
Csak az örök homályban heverő
Bagoly siet bús rejtekekre.

ᐱᓂᐱᐱᓂᐱ ᓂᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦ ᐱᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦ
:ᑉᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᓂᑉ ᓂᑦᑦᑦ
ᐱᓂᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦ ᑦᐱᓂᑦᑦᑦᑦ
.ᑉᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᓂᑉ ᑦᑦᑦᑦ

Nem mosolyog néki a szép reggel,
Sem az élet harmoniája:
Kedvesb néki a szomorú éjjel,
Mint az egek dicső pompája.

ᐱᓂᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᐱᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ
:ᑉᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦ
:ᐱᓂᓂᓂᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ
.ᑉᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ

Igy van minden! változhatlan renddel
Ki van szabva éltünk pályája;
Egyik rokon a félistenekkel:
A másiknak por a hazája.

ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᑦᓂᓂᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ
:ᐱᓂᓂᓂᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ
ᓂᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦᑦ ᑉ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦ
.ᐱᓂᓂᓂᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦ

A rablelkek örök setétségben
Bolyongnak a denevérekkel:
Nem nézhetnek a dicső napfénybe
Örök éjhez szokott szemekkel.

ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑉ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᓂᓂᑦᑦ ᑉᑦᑦ ᑉ
ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ
ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦ ᑉᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦ
.ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ

A nagy lélek önként az aetherben
Héjázthatja szabad szárnyait,
Nem tartja itt fojtva porkötélben
Az égi tűz nemes lángjait.

ᑦᓂᓂᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦ ᐱᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑦᑦᑦ
:ᐱᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᓂᑉ
ᑦᓂᓂᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉᑦᑦ ᑉ ᓂᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ
.ᐱᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑉᑦᑦ ᑉ

Nem tébolyog gót épületeken
Az éjjeli vak madarakkal:
Feljebb evez a nagy Álpeseken
A nap felé uszó sasokkal.